

ΔΗΕΡΑΝ. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ - DHEERAN

Σκηνοθεσία: Jacques Audiard

Σενάριο: Noé Debré, Thomas Bidegain, Jacques Audiard

Ηθοποιοί: Antonythasan Jesuthasan, Kalieaswari Srinivasan, Claudine Vinasithamby, Vincent Rottiers, Marc Zinga.

Φωτογραφία: Eponine Manceau

Μουσική: Nicolas Jaar

Μοντάζ: Juliette Welfling

Χώρα: Γαλλία (Εγγχρωμη)

Διάρκεια: 110'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Χρυσός Φοίνικας στον Ζακ Οντιάρ στο Φεστιβάλ Καννών 2015

- Υποψηφιότητες.

Για να αποδράσουν από τον εμφύλιο πόλεμο στη Σρι Λάνκα, ένας πρώην μαχητής των Ταμίλ, μια νεαρή γυναίκα κι ένα κορίτσι παριστάνουν την οικογένεια. Καταλήγουν σε ένα προάστιο του Παρισιού, αντιμέτωποι με τη βία των συμμοριών και τη μεταξύ τους καχυποψία.

Χρυσός Φοίνικας στις Κάνες για μια ειλικρινή,

επώδυνα ρεαλιστική ματιά στο σκληρό τίμημα ενσωμάτωσης κάθε ξένου στον «δυτικό παράδεισο». Πικρός, συγκινητικός και βαθιά πολιτικός, ο Ζακ Οντιάρ («Προφήτης», «Σώμα με Σώμα»), παραμένει ταυτόχρονα κοινωνικά επίκαιρος και κινηματογραφικά διαχρονικός.

Ο Ντιπάν, πρώην αντικαθεστωτικός στη Σρι Λάνκα, συμφωνεί με μια γυναίκα και ένα ανήλικό κορίτσι να παραστήσουν την οικογένεια και να περάσουν στην Ευρώπη με πλαστά διαβατήρια. Η ψευτοφαμίλια φτάνει στη Γαλλία, βρίσκει κατάλυμα και δουλειά σε προάστιο του Παρισιού, αλλά, πάνω που ελπίζει σε ένα νέο ξεκίνημα, έρχεται αντιμέτωπη με τη βία των τοπικών συμμοριών και εμπόρων ναρκωτικών.

Ο Χρυσός Φοίνικας των φετινών Καννών κατέληξε στα χέρια ενός από τους πιο ανήσυχους σκηνοθέτες του γαλλικού σινεμά και αναμφισβήτητα στο πιο επίκαιρο πολιτικοκοινωνικό φιλμ των ημερών μας. Κινηματογραφώντας με νεύρο και ρεαλιστική αμεσότητα, ο Οντιάρ αντλεί από το τρέχον **μεταναστευτικό ζήτημα** μια σπαραχτική ιστορία επιβίωσης και κλιμακώνει μαεστρικά το δράμα του σε ένα αξέχαστο φινάλε.

Μπορεί το πρωταγωνιστικό τρίο της ταινίας Dheepan να γλίτωσε από τον εμφύλιο πόλεμο στη Σρι Λάνκα, χρησιμοποιώντας πλαστά διαβατήρια, «κλέβοντας»

τα ονόματα νεκρών ανθρώπων και ποζάροντας ως οικογένεια, αλλά στη Γαλλία τους περιμένουν κι άλλες, εξίσου μεγάλες μάχες. Ο Ντιπάν, μαζί με μια νεαρή γυναίκα, τη Γιαλίνι, και την Ιλαγιάλ, ένα κοριτσάκι που βρήκε στον καταυλισμό ορφανών, βρίσκουν καταφύγιο σε ένα διαμερισμάκι σε βίαιο προάστιο του Παρισιού και προσπαθούν να το μετατρέψουν σε σπιτικό, έχοντας το αντικειμενικό πρόβλημα της πλαστής ταυτότητάς τους, άρα και τον διαρκή φόβο μήπως και τους ανακαλύψουν, αλλά και την αδυναμία τους να μιλήσουν και να καταλάβουν τη γαλλική γλώσσα. Ο Οντιάρ βάζει τον θεατή στη σύγχυση αντίληψης των πρωταγωνιστών, με εξαίρεση τη μικρή που πηγαίνει σχολείο και δείχνει να προσαρμόζεται γρηγορότερα στις νέες συνθήκες. Αλλά η αγριότητα των συμμοριών δεσπόζει και δεν φαίνεται να διαφέρει αισθητά από τις πρώτες εικόνες του φιλμ, όπου ο Ντιπάν, εκπαιδευμένος Ταμίλ πολεμιστής, καίει φύλλα δάφνης δίπλα στα πτώματα, νομίζοντας πως έχει θάψει για τα καλά την πολεμική στολή, και μαζί το φονικό παρελθόν. Ο Ζακ Οντιάρ, μάεστρος στους χαρακτήρες και τις διαδρομές τους μέσα στον χρόνο, κάνει θαύματα με τους τρεις ήρωές του: ο Ντιπάν αναλαμβάνει πρωτόγνωρες ευθύνες σε ένα περιβάλλον που μυρίζει θάνατο, καθώς γίνεται θυρωρός σε ένα πρότζεκτ πολυκατοικιών με λαθρεμπόριο ναρκωτικών και οπλισμένους γκάνγκστερ. Η Γιαλίνι δεν βρίσκεται στη σωστή ηλικία να το παίξει σύζυγος ή μητέρα και δεν καταλαβαίνει λέξη από αυτά που της λένε, ενώ βρίσκεται στα ευγενικά χέρια του Ντιπάν την ασφάλεια που δεν τολμά να ονειρευτεί. Η Ιλαγιάλ πασχίζει να γίνει αποδεκτή στο ειδικό σχολείο και εκπροσωπεί την ευάλωτη και σκληρή φύση των παιδιών που ξεριζώνονται, αλλά διαισθάνονται και εντοπίζουν τις δικλίδες επιβίωσης χωρίς πυξίδα. Ανατρέποντας το κλισέ της ανεκτικότητας της Γαλλίας στις έτερες κουλτούρες, το Dheeran φανερώνει χωρίς εξάρσεις και εντυπωσιασμούς τον άγριο ρεαλισμό μιας χώρας με δυσεπίλυτα εσωτερικά προβλήματα, επικεντρώνοντας σε ανθρώπους που στάζουν αληθινή απόγνωση και σφίγγουν τα δόντια για ένα καλύτερο μέλλον – οι ερμηνείες των άγνωστων ηθοποιών στέκονται στο υψηλότερο επίπεδο που μας έχει συνηθίσει ο Οντιάρ. Ειδικά λόγω των πρόσφατων γεγονότων, αλλά και με την πλημμυρίδα των απάτριδων, η ταινία σίγουρα θα αντιμετωπιστεί με άλλο μάτι και η ειρωνεία του φινάλε, με την αισιόδοξη μετακόμιση μετά την αναπάντεχη κάθαρση, φαντάζει ταιριαστή, και καθόλου ουτοπική.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Οι τρομοκρατικές επιθέσεις στο Παρίσι χρωματίζουν με ιδιαίτερο τόνο το «Dheeran, ο άνθρωπος χωρίς πατρίδα» του Ζακ Οντιάρ, που βραβεύτηκε με Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες τον περασμένο Μάιο. Στο κέλυφος της ταινίας βρίσκεται ένα από τα πιο φλέγοντα ζητήματα των ημερών μας, το προσφυγικό και η γκετοποίηση των μεταναστών στις ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις. Στον πυρήνα της κλιμακώνεται η κρίση ταυτότητας ενός άντρα χωρίς πατρίδα, ο οποίος μπαίνει με ψεύτικη ταυτότητα σε μια «φυλακή» για να ζήσει εκεί την πιο αποκαλυπτική περιπέτεια της ζωής του.

Ο Ντιπάν, πρώην πολεμιστής (;) των Τίγρεων Ταμίλ,

λιποτακτεί θέλοντας να φύγει από τη Σρι Λάνκα που μαστίζεται από εμφύλιο πόλεμο. Λίγο μετά, η μοίρα του θα συνδεθεί με τη μοίρα μιας νέας γυναίκας και ενός κοριτσιού, που επίσης θέλουν να βγουν από αυτή την κόλαση. Οι τρεις τους, άγνωστοι μεταξύ τους, γίνονται «οικογένεια», παίρνοντας το οικογενειακό διαβατήριο ενός νεκρού, και καταφέρνουν να φτάσουν στο Παρίσι. Εκεί, οι μεταναστευτικές υπηρεσίες τους μεταφέρουν στα προάστια, σε ένα συγκρότημα πολυκατοικιών που φαντάζει σαν φυλακή με πολλές πτέρυγες.

Ο Ντιπάν, στον οποίο έχει ανατεθεί δουλειά επιστάτη, ταραζεται από την απόφαση της «συζύγου» του να πάρει το «παιδί» τους και να πάει στην αδελφή της στο Λονδίνο. Στη συνέχεια θα αρχίσει να την ζηλεύει. Η ζωή στις πολυκατοικίες είναι σαν ένα καζάνι που βράζει επικίνδυνα. Ο Ντιπάν, ο «δειλός» που δεν θέλει μπλεξίματα, θα επιτύχει την έκρηξη όταν θα νιώσει μέσα του την αγάπη. Η κανονικότητα της ζωής, όμως, παραμένει όνειρο γι' αυτόν.

Ο Οντιάρ, ο σημερινότερος σύγχρονος Γάλλος σκηνοθέτης, αφηγείται την ιστορία ενός άντρα που ακολουθεί το ψέμα του στην ανάδυση από το σκοτάδι στο φως. Ο ρυθμός της ταινίας είναι εσωτερικός και η περιπέτεια διαγράφει τροχιά σπείρας: ο ψεύτικος δεσμός, που οδήγησε τον Ντιπάν στην «ελευθερία», όταν αρχίζει να φαίνεται αληθινός, τον ξαναρίχνει σε έναν κύκλο βίας. Το πολεμικό δράμα γίνεται κοινωνικό, ενώ η ηθογραφία μετατρέπεται σε εκρηκτικό ψυχολογικό θρίλερ. Στο «Dheeran» διακρίνουμε πολλά δάνεια. Στο μεγαλύτερο απ' όλα ο Οντιάρ καταθέτει την αγάπη του στον Σκορσέζε και στον «Γαξίτζή» του.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

JACQUES AUDIARD

Γεννήθηκε το 1952 στο Παρίσι, από οικογένεια κινηματογραφιστών. Έχει τιμηθεί με 2 Βραβεία BAFTA και συνολικά με 51 Βραβεία και πολλές Υποψηφιότητες.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Dheeran: Ο άνθρωπος χωρίς πατρίδα 2015, Σώμα με σώμα 2012, Raphaël live vu par Jacques Audiard 2011, Προφήτης 2009, De battre mon coeur s'est arrêté 2005, Sur mes lèvres 2001, Norme française 1998, Un héros très discret 1996, Regarde les hommes tomber 1994.

